॥ ८॥ बेदाभ्यासंकुर्वतोमहालनस्त्रसकाशात् ॥ वाक्रयो वाक्रयवेदम्तिः कन्याहंसंमृताऽत्ववाहं वित्रा नामावेदवतीतिस्तृता ॥ भगवतःशक्तिर्देशीरेव रावणवधाय रावणवामुम्त्रावतीणां ॥ अस्यावाक्रयीतं सार्वास्त्रपति । एत्रुनेविष्णुर्जामाताऽभिवेतदति ॥ ९॥ ते देवादयः वरणरोचयंति ॥ रुनिः कियासामान्ये अववीद्धिवित्रस्त्रतातिस्यातेपाया ॥ कुश्ध्यज्ञानामिताव्रह्मार्थरम्तत्रभः॥ वृहस्पतिसुतःश्रीमान्बुद्धातुस्योवृहस्पतेः ॥८॥ तस्याहंकुर्वतोनित्यंवेदाभ्यासंमहात्मनः ॥ संभूतावाद्ध्ययोकन्यानामावेदवतीस्मृता॥९॥ततोदेवाःसगंथवीयस्राक्षसपत्रगः॥ ते वाविगत्वापितरंवरणरोच्यंतिमे॥ १०॥ नचमांसपितातेभ्योदत्तवान्नाक्षसेश्वर ॥ कारणंतद्दिष्यामिनिशामयमहाभुज ॥ ११॥ वितुस्त्रमणामाताविष्णुःकिरुसुरेश्वरः ॥ अभिप्रेतिह्यानेश्वरस्त्रमान्त्रात्यस्यमेपिता॥१२ ॥ दातुमिन्छितितस्मेतुतन्छुत्वावरुद् वितः॥श्रंभुर्नामताताविष्णुःकिरुसुरेश्वरः ॥ अभिप्रेतिह्यानेश्वरात्मेपात्रापेपापेनिहिस्तः ॥ १४॥ ततोमेजननीदीनातन्त्रशे । १५॥ वित्रान्तर्यात्मेपात्रात्रम्यात्रस्यात्मेपात्रात्रम्यात्रस्यात्मेपात्रात्रम्यात्रम्य। १०॥ नगर्यणोममपितनित्रन्यःपुरुषोत्तमा त्॥ अश्रयेनियमंघोरंनारायणपरीप्सया॥१८ ॥ विज्ञातस्वंहिमेराजम्बद्धपेश्वर्याद्वन ॥ ज्ञानामितपसास्वंत्रेत्रत्यात्रम्यात्रम्यात्रम्यात्रम्यात्रम्यात्रस्यर्थः॥ १०॥ अवतिहाशिक्षय्यद्वर्ते । १०॥ भाववीद्वावणोभूयस्त्रात्त्रम्यात्रम्यात्रम्यात्रस्यर्थः॥ १०॥ अवतिहाशिक्षय्यर्थः॥ १२ ॥ १॥ भावत्रस्यर्थः॥ १०॥ १॥ अश्रयस्य अन्यस्य अन्यस्त्रस्यर्थः॥ १२ ॥ १॥ भावत्रम्यणं नगरस्यजीवत्रमम्हाद्वतं ॥ १०॥ वर्णकुर्वतित्रसेवर्थः॥ १०॥ १॥ अश्रयस्य सत्त्रत्वत्वते। ॥ १०॥ भावत्रय्यं तत्त्रत्वत्वते। ॥ १॥ भावत्रय्यं सत्त्रस्यर्थः॥ १०॥ ॥ वर्णकुर्वतित्रसेवर्थः॥ १०॥ ॥ वर्णकुर्वतित्रसेवर्यः॥ वत्रत्वतित्रहे ॥ १॥ ॥ वर्णकुर्वतित्रमात्रम्यम्यस्य सत्त्रस्तर्यः॥ वर्णकुर्वतित्रसेवर्यः॥ वर्णकुर्वतित्रसेवर्यः॥ वर्णकुर्वतित्रसेवर्वतित्रमात्रस्त्रसेवर्वतित्रसेवर्यः॥ वर्णकुर्वतित्रसेवर्यः॥ वर्णकुर्वतित्रसेवर्यः॥ वर्णकुर्वतित्रसेवर्यः॥ वर्णकुरेष्वर्यतित्रसेवर्यः॥ वर्णकुर्वतित्रसेवर्यः॥ वर्णकुरेष्वर्यस्तित्वय्यस्तित्वय्यस्तित्वय्यस्तित्वय्यस्तित्वय्यस्तित्वय्यस्तित्रस्तित्वय्यस्तित्वय्यस्तित्वय्यस्तित्वय्यस्तित्वय्यस्तित्वय्यस्तित्वय्यस्तित्वय्यस्तित्यस्तित्वय्यस्तित्वय्यस्तित्वय्यस्तित्यस्तित्वय्यस् भाग ४॥१ ४॥ नारायणं नारस्यजीवसमूहस्यायनं ॥ नाराआपोऽयनंयस्येतिवा ॥ तंप्रतिगतं पितुर्मनोरथं सत्यंकरोमीतिइच्छया तंनारायणमेवॡदयेनोद्वहे ॥१६॥ इतिप्रतिज्ञां अत्यापे प्रतिक्रां विष्ठां विषयविषयां ॥ आह्रस्य कत्वा॥१ ७॥१ ८॥कथंविज्ञातस्तत्राह् जानामीति ॥१९॥२०॥पुण्यसंचयः पुण्यसंयहणं दद्धानामेवभ्राजते नतुयुवत्याइत्यर्थः ॥२१॥